

COP27: Afrika és mi

A civilizáció alapja, a fenntarthatóság legfontosabb alapfeltétele: az energia. Ha elegendő mennyiségben áll rendelkezésre, mindenünk van: előállítható az ivóvíz, megművelhető a talaj, egészségesebbé tehető a környezet, és működik a társadalom: benne az egészségügy, az oktatás, sőt még a kultúrára jut. Richard Smalley Nobel-díjas kémikus tömören felvázolt rendszerezése 2003-ban született, de időtálló. Energia hiányában megtörténhet, hogy már az elemi igények sem elégíthetők ki.

2022-ben immár halálosan komollyá vált a fenyegetés, hogy egy nemlétező veszélyre (az úgynevezett klímavészhelyzetre) hivatkozva az emberiségtől záros határidőn belül meg akarják vonni az energiaellátás négyötödét: minden olyan energiát, amely szénből és szénhidrogénből származik. Ez a világelit és szócsövei által meghirdetett dekarbonizáció lényege. Várható következménye: széteshet mindaz, amit civilizációnak ismerünk.

Persze hogy vannak a Földön mindenféle környezetszennyezési és ökológiai problémák (leginkább az elmúlt évtizedekben kialakított globális fogyasztói társadalom mértéktelenségre ösztönző szemlélete miatt), de természeti erőforrás-problémák nincsenek. Minden ellenkező híreszteléssel ellentétben az emberiségnek (a jelenlegi létszámúnak és az egy-két évtized múlva tetőzőnek, majd enyhén csökkenőnek egyaránt) bőségesen elegendő földi kincs áll rendelkezésére. Minél ésszerűbben vagyunk képesek élni, annál jobb a helyzet, és minél mértéktelenebbül, annál rosszabb: ez nyilvánvaló. (A mai megújuló-szektor - a maga eszetlenségével és mohóságával - a globális fogyasztói szemlélet egyenes folytatása.)

A fenyegető világtörténelmi fordulópontra lényege az, hogy nagyjából ugyanazok, akik a mértéktelen („fenntarthatatlan”) fogyasztói társadalomba behajszolták a világot, elkezdtek a Smalley-féle rendszerezést alkalmazni, csak hogy nem építő jelleggel (mint ahogyan az ENSZ-féle Fenntartható Fejlesztési Célkitűzésekben kellett volna), hanem romboló módon. A világkormány, világelit (a Fricz Tamás által nemrégiben leírt összes szervezet) tehát nem a megoldásnak, hanem a problémának a része. Alighanem ők maguk a probléma. Onnan lehet tudni, hogy hamisság van a szavaikban, hogy lépten-nyomon a globális átlaghőmérséklet emelkedésére hivatkoznak. Arra, aminek ezernyi embertől független oka lehet, és ami ráadásul egy normális hőmérőn észrevehetetlenül kicsiny mértékű. De ezt óriásira nagyítják, majd egy igen csekély tényezőnek, az emberiség széndioxid-kibocsátásának tulajdonítják. És mindennek tetejébe a CO₂-t – a földi biomassza építőkövét – „károsanyagnak” nevezik. Mindezek az összetevői az ún. konszenzusnak, holott olyan, hogy „tudományos konszenzus”, nincs, hiszen a tudomány sarokköve éppen az, hogy minden hipotézis megkérdőjelezhető.

A Magyar Hírlap több alkalommal beszámolt a problémakört kellően átlátó CLINTEL (Klímaintelligencia-csoport) kezdeményezéseiről: a Nincs klímavészhelyzet! című 2019-es klímanyilatkozattól kezdve a tavalyi COP26 alkalmából a politikai vezetőknek, a fiataloknak és a kutatóknak írt nyílt leveleken át az átlagpolgárokhoz szóló 2022. októberi levélig. E legutóbbi írás szerzője maga a CLINTEL holland elnöke volt.

A CLINTEL az egyiptomi Sharm El-Sheikh-ben megrendezendő 27. klíma-csúcsértekezletre, az ún. COP27-re is írt egy levelet. Címzettjei a világ vezető politikusai. Az egyiptomi konferencia egyik központi témája az afrikai kontinens energiaellátása. Ami roppant kényes kérdés. XVI. Benedek pápa 2009-es enciklikájában ezt állapította meg: „*Ami a környezetért érzett aggodalmat és a környezetvédelmet illeti: az ezzel összefüggő kérdésekkel kapcsolatban ma megfelelő figyelmet kell szentelni az energetikai problémáknak. A szegény országok fejlődésében jelentős akadálynak bizonyul a nem megújuló energiaforrások felvásárlása egyes államok, befolyásos csoportok és vállalkozások által*” (Caritas in veritate, 49.

pont, 2009). A 49. pont ismeretében könnyebb megérteni, hogy a migráció oka nem a „klímaváltozás”, hanem sokkal inkább a normális élet feltételeinek, jelesül az energiaellátásnak a hiánya. Úgyhogy Afrika energiaellátása a mi biztonságunk egyik garanciája is egyben.

Nos, az ENSZ alá tartozó Nemzetközi Tudományos Tanács (ISC) honlapján mostanában épp arról győzködnek, hogy az a jó az afrikaiaknak, ha csak megújulókat használnak. Az ENSZ globális kommunikációért felelős államtitkára pedig a Világgazdasági Fórum (WEF) idei őszi rendezvényén azzal dicsekedett, hogy elérték a Google-nál, hogy ha valaki az „éghajlatváltozás” kifejezést keresi, akkor a találatok elején csakis ENSZ-propagandát kap. Sőt, azt is kijelentette, hogy a tudományt az ENSZ uralja, és jó, ha ezt a médiaplatformok is tudomásul veszik („...we own the science and we think that the world should know it and the platforms themselves also do”).

Ennyi előzmény talán elég is annak a nyílt levélnek az ismertetése előtt, amit a CLINTEL az egyiptomi Sharm El-Sheikh-i COP27 klímacsúcsra érkező globális vezetőknek címzett. Íme, a levél, aminek a terjesztésében kérem a Magyar Hírlap olvasóinak és minden józanul gondolkodó magyar embernek a segítségét:

Excellenciás Urak!

A történészek 2030-ban már elkerelkedett szemekkel fognak csodálkozni azon, hogy a korábbi évtizedekben miként javasolható az ENSZ olyan nagyhatású éghajlati intézkedéseket, amelyek révén egyszerűen lehetetlenség megállítani a globális felmelegedést, másrészt az intézkedések következményei a világ addigi boldogulását és jólétét soha nem látott negatív következményekkel sújtják.

Kíváncsiak lesznek a történészek, hogy mi táplálta sokak vakhitét egy „létiünket fenyegető klímaválság”-ban. E vészhelyzeti narratíva alapja idejétmúlt („túlfűtött”) számítógépes modellezés volt, ám a fősodratú média lépten-nyomon ezt terjesztette. Hihetetlennek fogják azt is tartani, hogy egy magas rangú ENSZ-tisztviselő 2022 szeptemberében a következő arcátlan kijelentésre ragadtatta magát: „a tudomány a miénk, és úgy gondoljuk, hogy e ténnyel az egész világnak tisztában kell lennie. A közösségi médiaplatformoknak is.”

Tényleg, vajon az ENSZ és az IPCC (Éghajlatváltozási Kormányközi Testület) miért nem vett tudomást a CLINTEL (Klímaintelligencia-csoport) nekik címzett leveleiről (pl. a 2021. októberben írottól), amelyek egyértelműen rámutattak az IPCC hatodik értékelő jelentésének súlyos tudományos hibáira? Miért utasított el az IPCC mindenféle nyílt vitát a talált fogyatékoságokról? Az ENSZ hogyhogy nem fogja fel, hogy a CLINTEL világméretű hálózatának objektív tudományos ismerete ma már jelentősebb, mint amekkora az IPCC-n belül kialakult?

Arra is kíváncsiak lesznek a jövő történészei, hogy a világ miért nem utasította vissza „a klímatudományban már minden teljesen tisztázott” babonát. (Eredetileg így hangzott: „The Science is Settled” – ezt jelentette ki az ENSZ és a politika). Sajnálatos módon e babona teljesen fölösleges ún. klímavédelmi célokat kútúzó (nettó nulla szén-dioxid-kibocsátást szorgalmazó) társadalommérnöki szabályozásokhoz vezetett.

Tényleg, az ENSZ akkoriban miért nem engedte, hogy láthassa a világ: az általuk javasolt mitigációs (klímabefolyásoló) intézkedések tudományosan értelmetlenek, technikailag megvalósíthatatlanok, gazdaságilag megfizethetetlenek és társadalmilag is elfogadhatatlanok?

És miért nem ismerték el, hogy a mitigációnak globális léptékben is észrevehetően csekély hatása lenne az éghajlatra? Pedig ezt már a 2020-as világválság is megmutatta.

És miért nem akarták, hogy a világ megtudhassa: a CO₂ a földi élet nélkülözhetetlen építőköve? A Föld zöldebbé tételéhez több CO₂-re van szükség. Ha az összes tényt mérlegre tesszük, sokkal valószínűbb, hogy a nagyobb légköri CO₂-koncentráció nettó hatása inkább a haszon, mint a kár irányába mutat!

Arra is kíváncsiak lesznek a történészek, hogy mire volt jó erőltetni a rendkívül költséges átállást csak időnként működő ún. megújuló energiaforrásokra, anélkül, hogy észrevennék, hogy az átállás komoly gazdasági nehézségekhez vezet.

Tényleg, miért nem ismerték fel az emberek, hogy a villamos energia nagyléptékű és gazdaságos jövőbeni tárolásának megoldása nélkül napelemekkel és szél turbinákkal szakmailag lebetetlen energiaellátás-biztonságot nyújtani?

És akkoriban az emberek miért nem ismerték fel, hogy a nap- és a szélenergia nagyléptékű alkalmazása komoly hiányt okoz az olyan ásványi nyersanyagokban, mint a réz és a neodímium?

És mi volt az oka a hagyományos fosszilis tüzelésű erőművek betiltásának – különös tekintettel Afrikára – akkor, amikor megfizethető és megbízható alternatíva még nem is állt rendelkezésre? A súlyos energiaválság jelentős részét tévesen az ukrainai háború számlájára írták; a valóság azonban az volt, hogy a világ vezetői nem támogatták a beruházásokat a hagyományos, megbízható energiatermelésbe, ami pedig a gazdasági jólét és a társadalmi stabilitás fenntartásának érdekében szükséges lett volna.

Szerencsére még nem 2030-at írunk, van időnk a szükséges változtatások megtételére.

Mi kell az irányváltáshoz?

Íme, három javaslat a világpolitika vezetői (Önök) számára:

1. Politikamentessé kell tenni az éghajlattudományt, el kell vetni a valóságnak nem megfelelő számítógépes modelleket. Ezek helyett inkább valódi éghajlati megfigyelésekre és a klímatudomány legújabb eredményeire kellene összpontosítani, és figyelmesen meghallgatni, amit pártatlan szakértők mondanak.

2. Változtassák meg a klímapolitikát az értelmetlen mitigációs (klímabefolyásolási) megközelítésről a sikeres adaptációs (alkalmazkodási) megközelítésre. A mitigáció mérhetetlenül drága, egyetlen emberéletet sem mentett meg, és vajmi kevés hatással van a folyamatosan változó éghajlatra. Az alkalmazkodás viszont megfizethető, pontosan megfogalmazható célkitűzései vannak, és már ezidáig is több millió életet mentett meg. A követendő út a klímapolitikában kétségkívül az alkalmazkodás.

3. Fektessenek be a világ olaj- és gázkészleteinek növelésébe és kiegészítésébe! Legyenek realisták: a világnak még évtizedeken át szüksége lesz olajra és gázra. Ezzel párhuzamosan teljes gőzzel kell folytatni az előrehaladást a jövő energiaforrását jelentő atomenergia fejlesztésében.

Tisztelt Excellenciás Urak! Önök november elején Egyiptomban, a COP27-en találkoznak. Az előjelek szerint abból a szándékból, hogy folytassák azt a globális klímapolitikát, ami pedig kudarcot vallott. Bünt követnének el az afrikaiak ellen, ha azt követelnék tőlük, hogy energiarendszerük alapja az időszakosan működő szél- és napenergia legyen. E politika ugyanis az ott élő több mint 1,3 milliárd embert még mélyebb szegénységbe taszítaná. Gazdasági fejlődés nem valósulhat meg megfizethető és megbízható energiaellátás nélkül.

Afrikának teljes mértékben megfizethető hazai fosszilis tüzelőanyagokat kell hasznosítania az energiatermelésben, egyúttal modern atomerőművek jövőbeli hálózatának kialakítására vonatkozó tervvel kell rendelkeznie. Elegendő mennyiségű és megfizethető energiával a tiszta ivóvízellátás is garantálható.

Ezt követően teljes erőfeszítéssel az adaptációs technológia alkalmazásán kellene dolgozni, különösen az ún. testreszabott növénytermesztés („precíziós mezőgazdaság”) és a szélsőséges időjárás elleni védelem („kockázatminimalizálás”) terén. Amint Önök is jól tudják, valójában ezek Afrika igazi és sürgető szükségletei.

A fenti pontokat üzeni a CLINTEL mindazoknak a globális politikai vezetőknél, akik magánrepülőgépen érkeznek Sharm El-Sheikh luxusüdülőhelyén tartandó COP27 klímacsúcsra. Arra kérjük Önöket, mint politikai vezetőinket, hogy teljesítsék kötelességüket az afrikai kontinensen – repülőútjuk árnyékában – élő elfeledett emberek nyomasztó szegénységének mindennapos valósága iránt.

A CLINTEL követei nevében:

*Guus Berkhout
a CLINTEL elnöke*

Sopron, 2022. november 2.

Szarka László Csaba
geofizikus-mérnök, az MTA rendes tagja, a CLINTEL magyarországi követe